СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

...ВОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ...ЗЄДИНЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVII. Ч. 294. Джерзи Сіті, Н. Дж., второк, 17. грудня, 1929. VOL. XXXVII. No. 294. Jersey City, N. J., Tuesday, December 17, 1929. THREE CENTS.

ВАШИНГТОН ВИТАЄ ЯПОНСЬКИХ ДЕЛЕҐАТІВ

КОНФЕРЕНЦІЯ ДЕЛЕҐАТІВ З СТИМСОНОМ У СПРАВІ МОРСЬКИХ НАРАД. АМЕРИКА НАМАГАЄТЬСЯ ПІДГОТОВИТИ ДОБРИЙ НАСТРІЙ І УСУНУТИ УПЕРЕДЖЕННЯ.

ВАШИНГТОН, 16 грудня. — До Вашингтону завитали японські делеґати, котрі йдуть на морську конференцію до Лондону. Зприводу їх побуту влаштовано ріжні конференції, щоб ознакомити їх з поглядами вашингтонської адміністрації на справи розоброєння на морі. Головно ходить про крукляки й усунення підводних лодок. А рівнож вашингтонський уряд намагається переконати японських делеґатів, що нема ніякої змови між Англією й Америкою щодо конференції в Лондоні. А саме тепер рознеслися такі чутки в Франції, Японії й Італії, що Америка й Англія хочуть накинути иншим державам свої пляни.

ШЕРИФ ПЕРЕД СУДОМ.

БУДЕ ВІДПОВІДАТИ ЗА ВБИВСТВО СТРАЙКУЮЧИХ ТКАЧІВ.

БОРНСВИЛ (Норт Каролайна), 16 грудня. — Цього тижня відбудеться судова розправа проти шерифа Едкинса й його сімох помічників, обжалованих за вбивство шістьох ткачів з Меріон, забитих підчас страйку дня 2 жовтня б. р.

ДЕСЯТЬ МІЛІОНІВ НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛИ.

КАЖЕ, ЩО ЦЕ ОБОВЯЗОК ТОГО, КОМУ ПОЩАСТИЛО ДОБИТИСЯ МАЄТКУ, ЗВЕРНУТИ ЙОГО ЛЮДЯМ.

ПИТСБУРҐ, 16 грудня. — Капіталіст Морис Фовк заложив фундацію в память своєї жінки Лаври. Фундація має наскрізь філянтропійний характер і призначена на ріжні виховавчі, релігійні й добродійні цілі. На ті цілі зложив він $10,000,000.

Фовк відомий добре з ріжних жертв, яких він ніколи не щадив. Бо голосив засаду, що той, хто доробився майна, повинен памятати за тих, які потребують помочі.

ХОТІВ АРЕШТУВАТИ КАЄСА.

АЛЕ ДЕПАРТАМЕНТ СТЕЙТУ СПРОТИВИВСЯ ТОМУ.

ЛЯРЕДО (Тексас), 16 грудня. — Окружний прокуратор Волс видав приказ на арешт бувшого президента Мексика Каєса, з хвилею, як він прибуде до Ляреда. Каєса мали арештувати на тій підставі, що він був причиною вбивства ґенерала Лючія Бляяка. Та секретар стейту Стимсон повідомив прокуратора, що Каєс є американським гостем і відбуває дипльоматичну подорож та що тимсамим його особа ненарушима.

ПРОСЯТЬ О НАГЛЯД НАД ВИБОРАМИ.

СІМОХ ПОЛІТИЧНИХ ЛІДЕРІВ З ГАЙТІ ЗВЕРТАЮТЬСЯ В ТІЙ СПРАВІ ДО ГУВЕРА.

ПОРТ О ПРЕНС, 16 грудня. — Повітрова почта привезла петицію з Гайті, в якій політичні місцеві організації просять президента Гувера, щоби задержати американських маринарів до виборів. В петиції критикують президента Гайті Люї Борна за його нарушення конституційних свобід, як свободи слова, преси й зборів.

ПО $50 ЗА СКРОМНУ ВЕЧЕРУ.

НЮ ЙОРК, 16 грудня. — 1,100 Жидів зібралося на скромну вечеру, за яку заплатили по $50 за особу. В той спосіб придбали для жидівського шпиталю $55,000.

ПРОМИСЛ В НЮ ЙОРКУ ПАДАЄ.

БО ДЕМОКРАТИ ПРИ ВЛАДІ. ТАК КАЖЕ МИССИС ПРЕТ.

НЮ ЙОРК, 16 грудня. — Републиканська посолка Миссис Рут Б. Прет полемізувала вчора з говернором Рузвелтом, котрий виступив проти високої тарифи. Вона подала, що саме тому, що до Ню Йорку спроваджують так багато чужих товарів, промисл того міста паде й безробітя зростає.

ВИБУХ СІМОХ ВУЛЬКАНІВ.

СІЕТЛ (Вашингтон), 16 грудня. — Приїзші з Аляски подають, що бачили вибухи аж сімох вульканів. Околиці, звідки походять вибухи, дуже рідко заселені.

ДАЛІ АТАКУЮТЬ АМЕРИКУ.

БУЕНОС АЙРЕС, 16 грудня. — Арґентинська преса далі не перестає виступати проти американської заграничної політики. Особливо критикує послідні події на Гайті. Часопис „Ля Пренза" подає, що військова окупація в Гайті не принесла ні спокою ні порядку. Часопис твердить, що треба вже раз покінчити з байками, що чужа інтервенція може допомогти якомусь народови в його скрутному положенню. Чужий не допоможе ніколи, а тільки своїми власними силами можна добитися кращої долі.

ЗА СВОБОДОЮ МОРЕЙ

БУЕНОС АЙРЕС, 16. грудня. — Арґентина взялася попирати всіма силами справу свободи морей, яку порушив президент Гувер. Арґентина живе головно з вивозу мяса й збіжа й свобода морей являється для неї квестією життя держави.

ПОКИДАЄ РЕПУБЛИКАНЦІВ.

ДІТРОЙТ, 16 грудня. — Генри Б. Джой, бувший президент „Ди Пекард Мотор Компані", вислав листа до президента дітройтського републиканського клюбу, в якім подає, що виступає з републиканської партії. Як причину подає гіпокризію партії в справі прогибиції. Джой просить прощення, що він сам дав себе збаламутити і голосував за прогибицію. Але тепер, коли він бачить, як стріляють невинних людей за нарушення прогибиції і як пють судді й говернори, котрі публично обороняють прогибицію, він не годен довше терпіти тої гіпокризії і виступає з партії, яка обороняє прогибицію.

ЗНАЮТЬ, ЯК БОЛИТЬ!

Перманентна делеґація в Тіміш-Торонталь ухвалила передати реґенції і правительству меморандум, в якім буде домагатися підприняття дипломатичних кроків проти Юґославії, тому що банатських Румунів там секують і карають за те, що вони посилають румунських дітей до румунських шкіл.

ТРИ МІСЯЦІ ВЯЗНИЦІ ЗА СВЯТОТАТСТВО.

У Варшаві засуджено на 3 місяці вязниці Володислава Роха, що в пяному стані, переходячи біля каплички, стріляв з револьвера до фіґури Христа й розтріскав її кулею.

ТРАҐІЧНИЙ ВИПАДОК ПІДЧАС ПОХОРОНУ.

З Риму доносять, що підчас похорону в Граняно біля Карари трапився нещасливий випадок. Підчас панахиди завалилася долівка враз з труною й присутніми. Зпід румовищ вигребано 130 осіб, важко покалічених.

СЕНЗАЦІЙНІ АРЕШТИ ДВОХ ПОЛКОВНИКІВ.

У Букарешті (Румунія) арештовано двох полковників інжинірських військ, Фортуну й Понескула, за хабарі, які брали від фірм при перебранню матеріялів. Справу розглядає воєнний суд. Слідство привело мабуть до нових арештів. Полковник Фортуна мав узяти від одної німецької радіофірми 80 міліонів левів.

РОСТУТЬ, ЯК ГРИБИ ПО ДОЩІ.

Тому три роки державні видатки Польщі виносили 1972 міліони зол. На 1927/28 рік зросли до висоти 2,512 міліонів, на 1928/9 рік до 2,787 міліонів. В найновішім прелімінарі буджету на рік 1929/30 виставлено висоту державних видатків на 2,934 міліонів, або о цілий міліярд золотих більше як перед трома роками.

Чи не забистро зростають?

НІМЕЦЬКІ СЕЛЯНСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОТИ ТОРГОВЕЛЬНОГО ДОГОВОРУ З ПОЛЬЩЕЮ.

У німецького президента Гинденбурґа явилися представники німецьких селянських організацій та зясували йому тяжке положення німецьких селян. Зокрема подали президентови свої застереження в справі польсько-німецьких переговорів, вискazуючися проти таких уступок на користь Польщі, які могли би пошкодити німецьким селянам.

ПЕТРОВСЬКИЙ ЗА УКРАЇНІЗАЦІЮ, ЧУБАР — ПРОТИ.

Берлінський „Руль" доносить з Харкова, що поміж предсідником ради народних комісарів Радянської України, Чубаром, і предсідником Центрального Виконавчого Комітету, Петровським, виринули поважні непорозуміння в справі українізації. Петровський стоїть за дальше енерґічне ведення українізації. Противно Чубар домагається припинення українізації з огляду на зріст українського сепаратизму. Правдоподібно Чубар мусітиме уступити з свого уряду.

ПОШУНУЄМО 29 УКРАЇНЦІВ З $100.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ВУНСАКЕТ, РОД АЙЛЕНД, СВЯТКУЮЧИ СЬОГОРІЧНЕ ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО, ПАМЯТАЛА ПОПРИ ІНВАЛІДІВ, ПОЛІТИЧНИХ ВЯЗНІВ Й ИНШІ НАРОДНІ ПОТРЕБИ ЩЕ Й ЗА ДІМ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ.

БО КОЛИ АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ ВЗЯЛИСЯ ЗА ТЕ ВЕЛИКЕ І ТАКЕ БЛАГОРОДНЕ ДІЛО, ТО ПОРА ЙОГО КІНЧИТИ. РАЗ МИ СКАЗАЛИ СОБІ, ЩО НАШИМ КОШТОМ МАЄ БУТИ ПОБУДОВАНИЙ У ЛЬВОВІ ПАМЯТНИК НАШОЇ ЛЮБОВИ ДО БОРЦІВ ЗА КРАЩУ ДОЛЮ НАШОГО НАРОДА, ТО ТРЕБА СЛОВА ДОДЕРЖАТИ, БОРЦІВ ПОШАНУВАТИ І ВЕЛИКОГО ДІЛА ДОКОНАТИ. А КОЛИ МІЖ НАМИ Є ТАКІ УКРАЇНЦІ И ТАКІ УКРАЇНСЬКІ БРАТСТВА И ТОВАРИСТВА ТА ГРОМАДИ, ЩО РОЗУМІЮТЬ ВАГУ ТОЇ СПРАВИ, А МИ ВІРИМО, ЩО ВОНИ ДІЙСНО Є, ТО ЧЕЙЖЕ НЕ ПРИЙДЕТЬСЯ ВЖЕ ДОВГО ЖДАТИ ХОЧ НА ТИХ 29 СТОДОЛЯРОВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ, ЗА ЯКИМИ ШУКАЄМО.

НАШУ СТОДОЛЯРОВУ ЛЕПТУ ВИСЛАЛИ МИ ДО КРАЮ ЧЕРЕЗ:

OBYEDNANYE

P. O. Box 411, Philadelphia, Pa.

НА МАРҐІНЕСІ ОДНОЇ ЛЕҐЕНДИ.

У Відні відбулося недавно пропамятне свято колишнього 2. кавалерійського полка, що рекрутувався з західно-галицьких Поляків. Підчас свята музика грала польські пісні, а промову виголосив барон Гуйн, останній австрійський намісник Галичини. А треба знати, що про того самого барона Гуйна голосить польська леґенда, буцімто він „симпатизував" з Українцями й в листопаді 1918 р. „допоміг" їм захопити владу. Тепер показується, з ким справді симпатизували австрійські намісники, навіть останній, та яку вартість мають всілякі польські леґенди.

РУБЛЕХАПИ.

На засіданні одної з комісій Всеукраїнської Академії Наук в Київі керівничий комісії, Федір Савченко, подав за новими архівними матеріялами відомости про царську скарбницю, звідкіля галицькі москвофіли діставали грошеву підтримку в 70 до 80 роках. Редактор львівського „Слова" (Б. Дідицький) одержував з 1876 р. по 2,000 австр. гульденів, а в 1881 р. дістав ще одноразово 6,000 за підтримкою воєнного міністра Мілютіна. У томуж році москвофіл Іван Наумович дістав через Побєдоносцева 2,000 австр. гульденів, з відомий діяч Закарпатської України — Адольф Добрянський навіть 15,000 гульденів. — Як бачимо, царський уряд не щадив доброї тоді валюти на підтримку галицького москвофільства. Інтересно, що чеські „Народні Лісти" одержували тоді лише 4,000 австр. гульденів від уряду Росії. — („Пролетарська Правда").

ОМИНАЮТЬ ПОЛЬЩУ.

В Берліні була німецько-радянська конференція в справі бездосередної залізничої комунікації між Німеччиною і Радянським Союзом. Порішено, що комунікація буде йти через Литву і Латвію з поминенням Польщі. Литва зобовязалася дати ріжні пашпортові і митні пільги.

ЕСПАНСЬКИЙ КАНДИДАТ НА УКРАЇНСЬКИЙ ТРОН ГОСТИТЬ У ЗОЛОЧІВЩИНІ.

Поміж численними „кандидатами" на український трон був еспанський князь Бурбон, якого ладив на короля України гр. Тишкевич. Тепер будучий король України гостить на Золочівщині у князя Сангушка, де полює. Кажуть, що у нього була делеґація від групи „Нова Зоря".

ВБИВ З ЛЮБОВИ.

В Семаківцях, пов. Коломия, Василь Чайка вбив свою любку Марію Волошинів. Причино вбивства були любовні непорозуміння.

ПРИСУД НА ПОЧТОВОГО УРЯДНИКА У ЛЬВОВІ.

У Львові судили почтового асистента Богуслава Купчаєвича за викрадання грошей з порученних листів. Обжалуваний до злочину признався. Суд засудив його на три місяці тяжкої вязниці.

БУНТ СЕЛА ПРОТИ КОМАСАЦІЇ.

В селі Явірник, повіт Стрийків, перепроваджувано вступні поміри в ціли косамації ґрунтів. Частина населення тої громади збунтувалася проти цього, понищила мірничі прилади, повиривала палі і прозгнала інжинірів земельного уряду. Інтервенював більший відділ поліції. Поробленo численні арештування.

НЕДОТЕПНА КАЗКА ПРО ВАЛЬДЕМАРАСА.

Вся польська преса ненавидить Вальдемараса з цілої душі, навіть тепер, коли він уступив зі становища литовського премєра і проживає як приватний чоловік. Щоб дискредитувати його особу, пустили свіжо польські часописи недотепну казку, що Вальдемарас старається о катедру на польським університеті у Вильні. Додають польські часописи, що польський уряд відноситься до старань Вальдемараса прихильно. Все це є так мало правдоподібне, що виглядає на грубу провокацію, заплановану тими чинниками, котрим на цім залежить.

ХОЧУТЬ ПОЛЬСЬКОЇ МОНАРХІЇ.

На варшавських вулицях знайдено тисячі летючок, в яких міститься отверте письмо до маршалка Пілсудського. Його закликається в тім письмі до того, щоби він проголосив себе реґентом Польщі і випрацював монархістичну конституцію та дав її під загальне голосування. Монархісти кажуть дальше, що ситуація тепер зріла, щоби цю справу основно вирішити. Характеристично, що летючки, які закликають до загального перевороту, не були сконфіскованi.

УРЯД ПРАЦІ СТОЇТЬ ПЕРЕД БОРОТЬБОЮ ЗА ВУГЛЕВИЙ ПРОЄКТ

ПОВАЛЕННЯ УРЯДУ НЕ СПОДІВАЮТЬСЯ.

ЛОНДОН, 16. грудня. — Тяжка боротьба жде уряд праці в парляменті підчас дебати над урядовим проєктом нового вуглевого закона. Сей проєкт приписує обмеження добування вугля та встановлення найнижчої ціни на вугля. В сей спосіб добування вугля буде обмежене до найбільше продуктивних копалень; з другого боку буде облекшена його продаж. Уряд старається теж помогти англійському вуглеви в конкуренції з заграничним вуглем.

Проти сього проєкту уряду заявилися вже ліберали й консерватисти. Вони могли би спільними силами повалити уряд, але не можуть обєднатися проти уряду, бо не критикують уряду з одного становища. Колиб вони повалили уряд праці, то ні одна опозиційна партія, ні друга не моглаби зложити уряду. Знають се добре консерватисти й тому вони, критикуючи уряд, не обіцюють його валити.

Проти постанов урядового проєкту слідно деяке невдоволення серед самої партії праці, бо підчас виборчої аґітації партія обіцяла обнижити робітничий день для вуглевих робітників на цілу годину, а тепер у проєкті обмежує його тільки на пів години. Вуглеві робітники однак приняли сей проєкт і тому опозиція не має сили.

КЕРЕНСЬКИЙ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ РОЗСТРІЛІВ

ЙОГО ЗАХОДИ ПЕРЕД АНГЛІЙСЬКИМ УРЯДОМ НЕВДАЛІ.

ЛОНДОН, 16. грудня. — Александер Керенський, колишній премієр Росії, робив заходи перед англійським урядом, щоб англійський уряд з нагоди привернення дипльоматичних відносин між Англією та Росією запротестував проти нових большевицьких розстрілів.

Англійський уряд не згодився на заходи Керенського.

Російський представник Сокольников знаходиться в дорозі до Лондону. Має він зажити в палаті Сондерленда. Буде се найбільше виставна амбасада в Лондоні, бо рівної їй не мають і капіталістичні країни. На вдадження сеї амбасади видала Москва півтретя міліона долярів. Має вона велику балеву салю та ряд блискучих світлиць. Газети пишуть, що царські амбасадори жили колись багато скромніше.

ПОЛЬЩА ЩЕ НЕ МАЄ КАБІНЕТУ.

ВАРШАВА, 16. грудня. — Вже вісім днів минає з часу, як соймова опозиція повалила премієра Світальського, а нового міністерського кабінету ще не встановлено.

Опозиція, що правда, предложила президентови Мосціцькому свої проєкти, але Мосціцький тільки їх вислухав, а нічого не зробив. Тимчасом Світальський дав тут політичний відчит про упадок свого кабінету й у своєму відчиті говорив, що опозиція могла уряд повалити, але нового уряду зложити не потрафить та що одинокою партією, здібною до правління, се партія Пілсудського.

ЗАТОПЛЕННЯ ЕСПАНСЬКОГО КОРАБЛЯ.

12 ЛЮДЕЙ ЗАГИНУЛО ПІДЧАС КАТАСТРОФИ.

КАДІС (Еспанія), 16. грудня. — Недалеко від сього порту затонув підчас бурі рибацький корабльк „Дуке де Барбес".

Заки кораблі наспіли на поміч потопаючим, вся залога корабля з виїмком 2 людей вже втопилася. Загинуло разом 12 душ.

СУД НАД МАСОВИМИ ВБИЙНИЦЯМИ МУЖІВ.

БУДАПЕШТ (Угорщина), 16. грудня. — Суд над 4 жінками, обжалованими за вбиття своїх мужів, уже покінчився. Суд видав вирок, котрим засуджено 65-літню Юлію Ліпку на смерть, а її товаришки, 70-літню Розалію Себестієн, 54-літну Марію Котелес та 44-літню Росу Голубу, на досмертну вязницю.

Суд прийшов до переконання, що жінки належали до скритовбийчого заговору. Юлія Ліпка отруїла три особи: свого первого брата, його жінку та одну стару жінку, а крім сього намовила ще инші жінки до вбийства своїх мужів. Голуба й Котелес справді вбили отруєю своїх мужів, а пані Себестіян намовляла до отроєння. Прокуратор наставав на найвищу кару, бо, мовляв, жінки вбивали своїх мужів з найнижчого мотиву, себто жадоби гроша, а оборонець просив суд о помилування людей, котрі впали жертвою своєї темноти, яка загально панує на мадярських селах.

ХТО ПЕРШИЙ ВІДКРИВ БАКТЕРІЇ ІНФЛЮЕНЦИ?

ЛОНДОН, 16. грудня. — Як з Америки прийшла вістка, що професор Шикаґовського університету Ісидор Фовк відкриє від инших бактерії інфлюенції, д-р Давид Томсон та його брат, д-р Роберт Томсон, лондонські лікарі, виступили з заявою, що їм удалося зізолювати бактерії інфлюенції вже три роки тому.

Лікарі ще не знають, що висліди двох відкрить годяться з собою.

РАКЕФЕЛЕРІВСЬКА ФУНДАЦІЯ ПРОГОЛОШУЄ ВАЖНЕ ВІДКРИТТЯ.

ЛОНДОН, 16. грудня. — Ракефелерівська Фундація й Географічний Перегляд Китаю подають до відома, що вони відкрили недалеко від Пекіну, столиці Китаю, печеру, в котрій найдено десять кістяків людей зперед міліона літ.

Ракефелерівські вчені кажуть, що люде, котрих кістяки знайдено, мали би бути дуже важним звеном в ланцюху розвою нижчих звірят до людини. Люде сі мали бути вищі від „малполюдів", мали ходити вже просто, як нинішний чоловік, а не похило, як малпа, та мали вже думати по людському. Вчені кажуть, що се дуже важне відкриття для науки про постепенний розвій родів животний з нижчих до вищих.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РАСПНИ!

Українське Чека, яке зветься „Державне Політичне Управління" (ДПУ), доконало „великого" діла. Московські наймити української породи, у яких руках опинилася тепер влада на Радянській Україні, шаліють з радости, що ДПУ викрило таємну революційну організацію „Спілку Визволення України", яка намагалася „повалити соціялістичну батьківщину пролетарів та пригноблених усього світу, країну, де будується соціялізм — СРСР". В звязку з тим викриттям арештовано, як відомо, визначного українського культурного діяча Єфремова, провідника автокефальної української церкви Чехівського й богато инших визначних українських діячів. Всіх їх поставлять під суд. А як цей суд підготовлюється, то найкраще видно з того, що нам доносить сама радянська преса. Ще ніяким ворогам українського народа не присвятила вона й десятої части того місця, що його присвячує діяльности тих Українців, яких імена відомі з щирої української народної роботи на всіх землях, де тільки живуть люде, які заінтересовані в українськім культурнім, релігійнім чи політичнім життю. А радянська, українськими буквами видавана преса, виливає тепер море їди на тих діячів, щоби сплюгавити їх діяльність і представити їх найбільшими ворогами „пролетарської, соціялістичної батьківщини", себто Союза Совітських Соціялістичних Республик.

Преса не жде навіть, що викаже судова розправа. Вона вже знає навперід, що обжаловані винні, вона вже підготовлює загал до засуду. Щобільше, вона сама вимагає засуду на смерть. Вона знаходить неодмінних секретарів Всеукраїнської Академії Наук, себто таких нікчемних учених, котрі рівнож обжаловують запідозрених, хоч тим обжалованим не дано ще змоги боронитися, ні не знати ще, за що їх властиво обжаловують. Та нібито українська преса розписується далі й про збори робітників, які витають українське Чека й домагаються, щоби обжалованих, відомих чесних українських діячів, судити як контр-революціонерів з тим, щоби до них застосувати „таких самих заходів, яких було застосовано до шахтинських шкідників". Иншими словами „київський пролетаріят і трудяща інтелігенція" домагаються розстрілу обжалованих. Смерть „ворогам соціялістичної України, запроданцям міжнародного імперіялізму, недобиткам петлюрівщини й ідеологам куркульського бандитизму, шкідникам української радянської культури". Таким духом повіває з „Пролетарської Правди" й з инших газет з Радянської України. Московські наймити беруться отсе ратувати радянську українську культуру, вбиваючи дійсних носіїв дійсної української культури. Доведеться отже переживати нову трагедію. Каїн і Авель станутъ проти себе. За Каїном стоятиме злий дух — Москва, а за Авелем увесь український нарід.

Лев Ясінчук.

ГАЛИЦЬКІ ОБРАЗКИ

Державний буджет. — Селянська доля. — Безробіття. — Мешкання на цвинтарі. — Нагорода для польських піонірів. — Похід проти „Рідної Школи". — Нарід держиться. — Оживлення кацапів. — „Нельояльність" Українців. — Пожежі. — Бомби.

Ой, я трохи припізнився. Не моя вина. Робота. Ну, і хотів про щось милого, веселого, гарного написати. Щоб Ви там на дорогій чужині не тужили, не сумували. Лиш нічого такого в нас не діється. От, як у неволі. Але Ви й того не знаєте. На Ваше щастя — Ви вирвалися від пекла.

Пише співець мужицького горя, Василь Стефаник: „Наше діло з землею; пустиш її, то пропадеш, тримаєш її, то вона всю силу з тебе вігортає, вічерпує долонями твою душу..." Достоту так і є. Малими клаптиками остала вона, та земля, в нашого селянина; висотує з нього силу, а все, що родить, — йде для **когось**, навіть проти нього. Вже уложили в нас буджет на суму 2 міліярди 964,495,829 золотих (паперових). Це тільки на удержання „паньства" польського. І дійсно це все для **паньства,** бо для „хлопства" чи робітництва нема нічого. Мужик має дати податок за те, що тримає обдовжений ґрунт, а з цього нічого не має, бо на чоботи треба продати 3 кірці жита. В жовтні ц. р. начислено між міським робітництвом в Польщі 93,800 безробітних. Якби так почислити тих, що готові за 50 сот. (5 цт.) цілий день у дворі робити, то певно число безробітних зрослоб на міліони. По містах застрашаюча недостача мешкань. Іде зима, люде голі-босі валяються по всяких вертепах, а в жовтні ц. р. найшли випадково в одному гробівці на личаківському цвинтарі у Львові родину з пятьох осіб, що там мешкала вже 12 тижнів, бо такого дорогого мешкання не в силі заплатити. Натомісць стає — як чваняться всякі польські патріоти — по 32,763 золотих місячно для тих 329 бувших політичних вязнів, що потерпіли колись за оборону польскости. Між тими, що дізнають особлившої опіки держави, чи як вона себе називає, „паньство" — є Пясецька, яка сиділа в пруській тюрмі за зорганізовання шкільного страйку у Вжесьні (колись під Прусами), і Ян Зьонтек та А. Бальцеркевич, які сиділи за участь у тому страйку.

Так, бачите, шанують Поляки тих, що боролися в чужих державах за душу **польської** дитини. Але це не спиняє їх писати у своїх газетах „Гайдамацка безчельносць" (гайдамацька безличність), коли нотують, що в селі Карлові (Святинщина) переписано 140 українських дітей з державної (нібито) двомовної школи до української приватної школи, утримуваної заходами „Рідної Школи". Їх пориває остання лють на те, що та громада зажадала від польської влади, щоби дала грошей на будову будинку на державну школу, бо громада бідна, але одночасно ухвалила рада громадська з буджету 3,000 зол. для „Рідної Школи". Це для Поляків дуже неприємне.

Тимбільше, що та „Рідна Школа" якось не йде їм на руку. Н. пр. дівчата тернопільської гімназії „Рідної Школи" носили для політичних вязнів у Тернополі харчі, зладжені Комітетом. За те засудило їх староство по 50 зол. кари, або по 10 діб арешту. А тому, що були покарані арештом, державна шкільна влада примусила викинути їх зі школи.

На 1 листопада ц. р. десьтам на военному цвинтарі в Тернополі співали Українці свої національні пісні. Це не подобалося польським „стшельцам" (щось так, як у нас перед війною „Січи"), прийшло до суперечок, до стрілянини таки на цвинтарі, а в слід за тим до арештувань між иншими й поміж ученицями гімназії „Рідної Школи". Службовика „Рідної Школи" в Галичі, Корчинського, випустили по місяці з тюрми за кавцією, а що буде дальше, покаже судова розправа.

Громадян села Залвіре (Перемишлянщина) вже вдруге карають дошкульними карами за те, що посилають своїх дітей не до польської державної школи, але до школи, яку утримує „Рідна Школа".

За прикладом копичинецького інспектора береться тепер коломийський інспектор шкільний до шкіл у давньому печеніжинському повіті. Там (він так думає) знайде податливіший ґрунт. В останньому часі взявся до Березова Нижнього. Ще від 1927. року є там з рамени „Рідної Школи" своя приватна школа. На батьків сипалися кари за карами, але це їх не зломило. Тоді в місяці березні ц. р. розігнано дітей, а будинок опечатано. Очевидно, наука відбувалась дальше, хоч в иншому будинку. Громадяне почали старатися про дозвіл шкільної влади на відкриття школи. До прохання — як це постановляють приписи — долучено пляни будинку, в якому мала бути школа, але пляни по дорозі... **пропали.** Заплачено 200 зол. коштів для „комісії" все на дармо. Поїхали громадяне до Львова, до шкільної влади, домагатися дозволу. А там сказали їм: школа мусить мати окремий будинок; заберіть відти кооперативний склеп. Зробили селяне й ту жертву. Забрали кооперативу, відступили цілий Народний Дім на школу, зложили ще 119.50 зол. на кошти для комісії, яка мала оглянути будинок, а комісії нема тай нема. Аж 12. листопада ц. р. впало трох поліцаїв до будинку, де відбувалася наука, вигнали дітей з кімнат, а салі знов опечатали.

От, видите, на що то в нас треба витрачати силу й завзяття. — Щастя, що нарід стоїть за своєю „Рідною Школою", що зрозуміння для неї захоплює саме тих, яким вона в першу чергу служить. Саме вчора я був на зборах одної філії Кружка „Рідної Школи" на робітничій т. зв. Городецькій частині Львова. І мило воно чути, коли робітник Біловус заявляє, що „Рідна Школа" передівсім робітникові дорога, бо в ній набільше робітничих дітей.

І не дивниця, що так стоїть нарід за своєю школою. Бо тепер у державній школі завелося таке, що не дай-Бог. От, у Дрогобичі арештували учителя державної школи Цудзевіча, бо так побив хлопця Тарковського, що той у шпиталі помер.

Колиж у нас нема нічого гарного, то за те все богато нового. Наші кацапи, що догибали по війні, двигаються наново завдяки своїм хлібодавцям та опікунам. Вони зачинають відгравати ролю найгіршого сорта шумовиння. При їх допомозі намагаються Поляки розбити Українців. Ті кацапи пручаються. Очевидно, їх тільки рештки. Вони виступають на прилюдних польських парадах, де оплюовують Українців. Пробують показати свою відвагу й між Українцями, хоч деколи дуже кепсько на тому виходять. Може звісно, що вони давно мали і тепер мають „храп" на Успенську церкву у Львові. Це власність Ставропігійського Братства, яке в кацапських руках. Але нарід, що ходить до церкви, це Українці. Вони то що неділі співають у церкві по Службі Божій „Боже, Великий, Єдиний, нам Україну храни". А кацапів пекло це вогнем і вони виходили з церкви. Українські пластуни (скавти) поставали зі заду в церкві густим рядом і не пустили з церкви нікого, доки не скінчився спів молитви „Боже Великий". На Михайла настала з тої причини під церквою суперечка і кацапських студентів так збили, що аж кінна поліція розганяла, а кількох забрало ратункове поготівля до шпиталю. Цеї неділі вже ніхто в церкві не рушився, аж доки не проспівали цілу молитву.

Той Михайло дався добре в знаки у Львові. Того дня повибивано нараз вікна у всіх кацапських будинках.

А ми всі, Українці, та всі наші установи входимо за „нельояльних". Знаний уже читачам інспектор Самборський з Копичинець накликає українських учителів, щоби не ходили навіть до читалень, бо можуть мати за те „непшиемносьці".

Очевидно, що все спихається на Українців, що тільки де станеться немилого. Н. пр. в останньому часі згоріли в кількох місцях панські стирти, як от у Зубрі під Львовом (власність львівського магістрату), в Комаровій коло Сокаля (чотири стирти, власність Маріяна Кучинського), в Потуричі чотири стирти Дідушицького, в Романові коло Бібрки дві стирти Потоцького, в Черниховї коло Рудок стодола зі збіжем і стайня з інвентарем Мих. Качановського. А все те складається на Українців. Навіть за бомбу, яку хтось минулого тижня кинув до мешкання поліції в Підгородищу, пов. Бібрка, яка то бомба знищила в кімнаті все знаряддя, теж підозрівається Українців.

Але — „перебули ми панщину, перебудемо й конституцію".

КАСОВИЙ ЗВІТ ОБЄДНАННЯ

(за листопад 1929).

І. ПРИХІД:

З перенесення		$ 732.30
Прихід від 20 жовтня до кінця листопада		1,902.68
Разом		$2,634.98

II. РОЗХІД:

а) Висилка до краю:		
1) Інваліди (Дім Українських Інвалідів $1,300, інвалідам $300)	$1,600.00	
2) Бойова акція	400.00	
3) Рідна Школа	150.00	
4) Політичні вязні	75.00	
5) Реміснича Бурса	75.00	
6) „Луг" у Львові	50.00	
7) Українська Захоронка	50.00	
8) „Просвіта"	50.00	
9) Народний Дім в Збаражі	10.00	
10) Передплата на краєвий часопис	6.00	
11) Кошти висилки і письм	25.75	$2,491.75
б) Кошти удержання канцелярії		25.00
в) Кошти дороги		10.00
Разом		$2,526.75

III. ЗІСТАВЛЕННЄ:

Загальний прихід за листопад	$2,634.98
Розхід	2,526.75
Остає в касі Обєднання з кінцем листопада 1929	$ 108.23

Обєднанне Укр. Організацій в Америці.

— Тату, онтам по стелі лазить павук!

Батько (занятий роботою): Розтопчи його ногою тай остав мене в спокою!

Хосе Естремера.

СКАРБ.

Коли Дамян здав докторат медицини, дістав від батька листа.

„Приїдь і поселися в нас. Не найдеш тут копальні золота, та всетаки з того, що заробиш працею та з невеличкого маєтку, який одідичиш по моїй смерти, житимеш спокійно, поважаний та люблений, як твої предки".

Одначе Дамян мав богато більші вимоги. Він мав би животіти незнаний і незаможний в запалому селі! Він, що народився, щоби бути богатим, сильним, щоби визначатися між вибранцями долі! Ніколи! Лише Мадрид міг дати йому засоби, щоби здійснити свої мрії. Мадрид був полем його діяльности.

Лікарювання не манило його. Здавалося йому, що це дуже тяжко та довго треба ждати, щоби стати славним лікарем. Треба було, наприклад, зачати як асистент у якомусь шпиталі, проводити неприємні ночі та бачити все терпіння довкола себе. Він не народився для таких низьких цілей.

Дамян був талановитий та мав чималі мистецькі здібности. Так для забавки взявся до рисунків. Товариші та приятелі заохочували його та пророкували йому славну будучину.

Минуло кілька літ, а лікар-мистець усе ще не рішився, за що йому взятися би. Вкінці батько відмовився давати синові невеличку грошеву підмогу, яку посилав йому. Думав, що так приневолить його, щоби вернувся до нього. Одначе син хотів бути богатий! Як? Не знав. Знав лише, що в своїм рідним селі до богацтва не дійде.

Коли не мав засобів, малював невеличкі образки і продавав їх дешево торговцям. Вони розпродували ці образки по каварнях. Хоч так не заробив богато грошей, то це коштувало його небогато праці тай з того міг жити аж до хвилі, коли йому всміхнеться доля. Вірив, що воно станеться, чим меньше сподівається того.

Одначе доля не всміхалася. Дамян став нарікати на долю, попрікав суспільність, що відтручує його та забуває його, не простягне йому помічної руки, без уваги на прислуги, які їй досі зробив. Людська суспільність це великий самолюб.

Коли переходив улицею та мусів задержатися, щоби перепустити авто якого богача, чув, як його рука дрижить нервово, а очі кидали іскрами проклонів.

Раз вернувся до свого піддаша сумніший та ще більше пригноблений ніж колинебудь. Продав свій образ знаній куртизані, що жила серед богацтва й ріжних зайвих річей, яких вимагала мода, забаганки та примхи.

— А мені не буде суджено, щоби я мав жінку, таку як вона, та палату, з якої я зробив би святиню кохання!

Так роздумував, коли зпровола ступав по сходах до своєї кімнатки на піддашу.

Тієї ночі не міг уснути. Перевертався з боку на бік, порівнював свою вбогу кімнатку з палатою, де за малі гроші продав плід своєї кількагодинної праці.

З того роздумування вирвав його жалісний голос, що десь тут близько стогнав. Пильно наслухував і почув, що це його сусід нарікає. Після тяжкого стону прийшло кликання ратунку.

— Такий нещасливий, як я, — подумав Дамян і гнаний спочуванням, скоро зодягнувся та вийшов на коридорик, де жалісний голос повів його до сусідньої кімнатки. Виломив двері, що подалися без великої натуги, та ввійшов у кімнатку. На долівці біля розкиненої постелі побачив лежачого худого мущину, що силувався піднятись.

— Ради Бога, підніміть мене! — просив нещасник і витягав до нього худі руки.

Дамян підвів нещасного, поклав його у ліжко. Поправив постіль і прикрив його.

— Спасибі, пане, спасибі. Ви зробили справді добрий вчинок. Я хорий, дуже хорий. Мені остає лише кілька годин життя. Перед хвилею я спав так неспокійно, як лише можна. Колиж я пробудився, побачив, що лежу на землі, але не мав настільки сили, щоби встати. Я дуже терплю, кабалеро... Та навіщо докучати вам моїми нарікaннями. Вертайте до себе, а я буду вам безмежно вдячний. Ідіть, а як я могтиму, відвдячуся вам.

— Ні, пане. Ви хорі та потребуєте помочі. Може хочете, щоби я кого повідомив, щоби поміг вам?

— Ні, пане. Я сам один у світі, хоч маю близьких і дуже мені дорогих людей. Всі мене покинули. Булоб зайве просити в них помочі. Ідіть, приятелю! Ви зробили вже, що могли зробити для мене. Дуже вам дякую тай добраніч!

Дамян хотів остати, одначе старець обстоював при своєму, щоби відійшов. Вкінці вийшов із кімнатки й обіцяв хорому, що знову навідається до нього не зробить, що буде треба.

Навідувався часто та доглядав нещасного.

— Милосердний юначе, — сказав йому вмираючий таємничо одного дня — ви лікар і знаєте напевно, що мені остається лише кілька днів життя. Ви були для мене ліпші, ніж моя рідна дочка... Так, пане, я маю дочку... Я не є тим, на якого виглядаю. Я мав нині бути президентом мексиканської республики. Одначе зраджений та обвинувачений фальшивими друзями, мусів я втікати до Еспанії. Коли я кидав рідний край, мусів там закопати своє майно, щоби не викликати підозріння. Як умру, ніхто не довідається про скарб і буде він без власника, коли ви не схочете приняти його.

Коли Дамян почув ці слова, здавалося йому, що це сон! Бачив, що він перед здійсненням своїх мрій та що вкінці також йому всміхнулося щастя.

— Таж ви згадували, що маєте дочку, — завважав Дамян, повен надій та побоювань.

— Моя дочка!... Моя дочка богата. Розвідайтеся про неї. Нині вона маркізою-вдовицею Де Віченчіо. Живе в Мексику... Розвідайтеся про неї. Все буде даремно. Нічого не хоче й чути про мене, а побачите, коли відвідаєте її під моїм назвищем, то навіть не схоче приняти вас. Не знаєте, як я її благав на вколішках, щоби позволила мені поцілувати себе, її батькові. А знаєте, що зробила, коли я хотів бачитися з нею? Сказала своїм слугам, щоби вигнали мене. Тисячі разів устно та листами давав я їй моє майно за одинокий її погляд, а вона все відповідала мені таксамо.

— Якуж причину має вона, щоби так робити?

— Не знаю. Це йде так далеко, що не хоче признатися до рідного батька. Тому, юначе, геть журу та приймiть скарб, який даю вам, бо моя дочка не прийме його. Колиж хочете заспокоїти вашу совість, то ідіть до неї та скажіть, що дасьте їй скарб. Колиж вона приняла би його — що вельми неправдоподібне — то ви все ще будете богачем, бо вам остане третина, з якою можу зробити по вподобі.

При дальших відвідинах старець обстоював при своїм і просив, щоби Дамян приняв спадщину. Дав йому папери, на яких було точно означене місце, де скарб закопаний.

Старець помер і тепер здійснилися Дамянові мрії. Почувався сильним. Продав того небогато, що одідичив по батькові, щоби могти їхати у Мексико. Насамперед хотів відвідати дочку свого добродія, щоби здобути її прихильність і руку маркізи-вдови, а ще більше, щоби заспокоїти свою совість. Як лише приїхав, допитувався про неї та довідався, що дійсно є це дуже богата та поважна жінка в Мексику. Так переконався, що старець його не обдурив. Просив, щоби приняла його, а при цьому зголосився під іменем покійного старця. Одначе маркіза не хотіла приняти його, хоч кілька разів домагався того.

Коли все було даремне, вибрався та став копати в місці, означеному на папері, який йому оставив старець. Плян і инші вказівки означували докладно місце, тому вірив кріпко, що найде скарб. Як боязко взявся до праці!

Коли побачив, що треба лише небогато копати, щоби натрапити на скарб, перервав працю. Подумав собі, що буде спокійно копати в ночі, щоби ніхто не знав, що він шукає там за чимсь.

Прийшла ніч. Дамян копав цілі години без відпочинку при світлі місяця, та навіть не втер собі поту, що великими каплями спливав йому по тілі. Це вперше він працював!

У глибині, що її старець докладно означив у плянах, побачив вкінці деревляну скриньку, замкнену й обиту пятьма сильними залізними штабами. Жадібно хотів відчинити її, одначе не вдалося. Коли би був ударив рискалем у неї, міг би певно ушкодити якісь дорогоцінности...

Треба було віднести скриньку до дому тай там відчинити її відповідним знаряддям.

Ішов обережно до готелю і в кождім прохожім бачив злодія або полісмена, який його спитається, що тут робить і забере в нього скарб.

Коли прийшов у містечко, почув, що змучився на смерть. Така виснажуюча та важна для нього праця, як це чув тепер, змучила його. Розумів, що міг би впасти непритомний серед улиці та стати так жертвою злочинця, що певно відібрав би цей скарб у нього. Хоч був дуже нетерпеливий, постановив скриньку відчинити пізніше та поступив у каварню покріпитися.

При недалекому столі розмовляло кількох людей про політику. Між ними пізнав знакомого з готелю і його сусіда від округлого стола.

— Теперішний президент не міг гірше поступити — озвався один із гостей.

— Краще був би правив наш добрий дон Анцельмо Ечеварія — говорив з усміхом знакомий нашого героя.

Коли Дамян почув це імя, вибалушив очі та насторожив уха.

Анзельмо Ечеварія називався власник того скарбу, вбогий старець із кімнатки на піддашу.

Одначе в гуртку більше вже старця не згадували.

Коли політики відійшли, Дамянів знакомий підійшов до його стола та говорив:

— Може підете до готелю, то я зажду на вас хвилинку тай могтимемо йти разом.

Дамянові була дуже неприємна ця ввічливість, одначе не знав що відповісти. Колиж так оба розмовляли, відважився Дамян спитати його:

— Ви знали дона Анзельма Ечеварію?

— Хто в Мексику не знав би витревалого кандидата на крісло президента республики, уроєного батька маркізи-вдови Де Віченчіо? — відповів з усміхом знакомий.

— А чомуж ця жінка не признається до свого батька? — питався Дамян.

— До Ечеварії?

— Так!

— А ви знаєте Ечеварію?

— Я знав його з Мадриду.

— А не знаєте, що це за один?

— Знаю лише, що він поважаний політик і батько маркізи.

— То ви знали його, а не пізнали, що він нещасний божевільний?

— Божевільний! — викликнув Дамян і сили опустили його.

— Зовсім божевільний. Був незнатним учителем і уроїв собі, що він великий політик і що має право до крісла президента республики, що його безнастанно переслідують противники. Уявив собі також, що маркіза Де Віченчіо це його дочка, яка йому тому кілька літ померла, тай так робив ріжні неприємности цій жінці.

Коли вбогий мрійник почув це все, непритомний опав на канапу.

А рано лежав у ліжку та побачив на нічній шафці скриньку, в якій повинен був бути скарб. З малою надією скриньку відчинив і найшов у ній кусники побитого скла.

— Це нечуване, обвинувачений! Ви щойно чотирнацять днів жонатий, а вже побили вашу жінку гачком! Суд засудив вас на місяць арешту.

— Пане судде, чи вам не жалко, псувати нам так наші медові місяці!?

НА ТЕМИ ДНЯ.

ЩЕ НЕ СУДИЛИ, А ВЖЕ ЗАСУДИЛИ.

Краєві большевицькі часописи почали шалену кампанію проти арештованих українських учених та культурно-громадських діячів, яким пришили латку „контр-революціонерів". Все газетні статті пишуться так, що вина арештованих нібн вже доказана й вони дійсно винні. Ще навіть судове слідство не закінчене, а комуністичні письмаки-чекісти вже ухвалили свій вирок. Дійсно, ніде в світі подібного немає. Навіть у Готентотів не обвинувачують нікого, поки не засудять.

Цікава внутрішня сторона большевицької гістерії й нового походу проти української інтелігенції. Може навіть скоро історія викриє причини цієї гістерії, за яку невинні українські діячі мають платити своєю головою.

ДИКУН ЗАВЖДИ ДУМАЄ, ЩО БІЛЯ НЬОГО НАЙЛІПШЕ.

У звязку з арештом академіка Єфремова та инших виступили на засіданнях Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету секретар Академії Наук Корчак-Чепурківський та комуністичний академік Семківський. Один з них просив не думати, що всі члени Академії не є „вірнопідданими" радянського уряду, а другий бухнув просто з мосту та в воду, заявивши згори, що всі обурені „контрреволюційною" діяльністю членів Академії таких, як Єфремов.

Притім Семківський старанно вихвалював радянську владу, яка „дала можність розвиткові чистої науки та культури такі, яких не має жадна країна". Це пригадує того африканського дикуна, котрий, діставши червону камізельку з плечей якогось Европейця та надівши її на себе голого, думає, що ніхто нічого ліпшого від нього не має у всьому світі. Отак і большевицька „наука" та „культура" схожі на червону камізельку на плечах голого й обідраного українського селянина.

ЗАМІСЦЬ ПОЛЯКА — ГРУЗИН.

Новим диктатором України призначений замісць Поляка Косіора Грузин Картвелішвілі. Він призначений секретарем Комуністичної Партії на Україні. Себто його праця й становище таке саме на Україні, як Сталіна у всій Росії.

Очевидно, Сталін старанно підбирає апарати своєї персональної диктатури й не вірить ні в клясову, ні в соціялістичну солідарність, а добирає собі помічників лише по національній признаці. Бореться з націоналізмом, а сам насаджує в Росії й на Україні своїх братів по крови, Грузинів. Крайні інтернаціоналісти не можуть позбавитися ваги й сили національної єдности та національної солідарности. Лише блазні можуть відкидати силу та значіння націоналізму в життю народів.

ПОДЯКИ.

Я, Анна Біда, жінка по бл. п. Василю Біді, бувшому членови від. 20. У. Н. Союза в Гемтремк, Міш., складаю отсим сердечну подяку Укр. Н. Союзови та його головним урядникам за скоре виплачення мені посмертного по моєму мужеви в сумі $1000. Це один із богатьох доказів, що У. Н. Союз по батьківськи опікується тими своїми членами, котрих незавидна доля чи то хоробою чи калїцтвом поставила у безвихідне положення.

Іван Крупка, секр. від. 20.

Я, нижче підписаний, складаю щиру подяку головному урядови У. Н. Союза: за уділення мені запомоги в сумі 50 долярів з фонду запомогового. Та допомога стала мені великою помічцю в моїй недузі, бо я вже чотири роки хорую.

Отож, браття й сестри, горніться й вступайте до Українського Народного Союза, бо Союз, це наш батько й матір, що нами опікується при нашій недузі.

Також складаю щиру подяку свойому товариству й урядови відділу ч. 56 у Віліг, Вест Верджінія.

З поважанням
Филип Бирка.

ДО ВП. П. УРЯДНИКІВ МІСЦЕВИХ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА.

Згідно з ухвалою головної звичайної конвенції видано календар У. Н. Союза на рік 1930, по ціні 30 цнт. за примірник для членів. Календарі вислано до всіх відділів в листопаді с. р. так, що кождий відділ дістав календарі на час. Кождий член обовязаний календар взяти і враз з місячною вкладкою заплатити.

Щоби не переносити довгів на слідуючий рік, проситься конечно прислати повну належитість згідно з рахунком і виказами, які вислано 5-го грудня с. р.

Грудень є послідним місяцем в році і тому робиться річні замкнення, з яких виготовляється річні справоздання для головного річного засідання, а також і до асекураційних департаментів стейтів. Тому, що асекураційні департаменти вимагають, щоби всі доходи були втягнені перед 30-тим груднем, проситься всі її місцеві відділи, які що місяця спізняються з присилкою рахунків і звітів, щоби хоч раз в рік прислали свою посилку 28-го грудня, так, як сего вимагає статут організації, параграф 243.

В случаю смерти члена треба сейчас повідомити головну канцелярію, подаючи імя, назвиско, число грамоти і день смерти члена, щоби можна ще сего місяця виплатити посмертну запомогу.

Сего місяця вислано друк Уряд Місцевого Відділу на 1930 рік, який треба конечно як слід виповнити і звернути без ріжниці, чи є зміна в уряді, або ні.

Якби котрий з відділів не отримав календарів, або розмету, так проситься сейчас повідомити головну канцелярію.

Роман Слободян, гол. фін. секр.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ГЕТЬМАНЦІ — ЦЕ НЕ СІЧОВИКИ.

В числі 285 „Свободи" з дня 6 грудня ц. р. д. С. Куропась з Шикаго в дописі під заголовком „Січ вступає до міліції" дуже гарно малює цей поступок гетьманців-монархістів. Та тільки виразніше треба було підчеркнути, яка саме Січ, бо тут істнують також Січи народні, не гетьманські, й дехто подумає, що це й до цих відноситься. Тому хочу пояснити, що Січи народні, тобто так звані демократичні так в Шикаго і в Клівленді, Дітройті й инших місцевостях не мають нічого спільного з тими Січами, про які пише шановний дописувач.

Краще булоб, колиб дописуватель цілком не згадував імени „Січи", бож гетьманці від ідеї відійшли давно, проголосивши гетьмана та його монархізм, а полишивши ідею січову для дійсних народних Січей, які жиють, провадять чесну працю народну допомоги У. В. О., як приміром Січ в Клівленді під командою М. Левицького і Січи в Шикаго: ім. К. Трильовського та Січ на Савт Сайд і в Гейдж Парку. Не треба ображати цих Січей, до яких належать і сильні Січи в Ню Йорку ім. Б. Хмельницького та Чорноморська, зачисляючи їх нібито до тих, що вже зовсім докотилися до кінця. І тепер, доповняючи висказані факти вступлення гетьманців в американську міліцію, спитати треба, чи дійсно гетьманці-монархісти, що далі в органі своїм „Січі" шиють чолобитні Павлови, — могли ідейно щиро вступити до міліції. Чи могли вони без пляну й мети допуститися до цього, щоб іти на услуги демократичним ідеям Злучених Держав, тоді, коли в „Січі" далі нападається на все, що не монархічне й називається демократів словом: „димократи" і т. п.? І чи можуть ті самі провідники монархістичної Січи агітувати за вступленнем до міліції тоді, коли вірно стоять при своїй команді, яка присягла Скоропадському й далі в „Січи" паплюжить всіх щирих ідейних українських народних провідників тут і в краю?

Для факту, що монархістичні гетьманці зложили присягу Павлови, подаю, що в „Січи" з грудня ц. р. виразно подано, що „Назарук зложив присягу", а зложив він її — значить була вона в нього й була у всіх гетьманців. А чиже не передруковує „Січ" твір В. Липинського: „Хам і Яфет", де явно вказується, що всяке народовластє, тобто републиканське чи демократичне правління, це „хамство"?

Не можнаж служити двом Богам. Не можна в один час присягати монархістичні ідеї, репрезентованій Павлом Скоропадським, і присягати американській демократичній ідеї в разі вступлення в ряди міліції. Це явна дволичність монархістів про яку нам, Українцям, годиться знати. І коли гетьманці вступають в міліцію, то тільки на те, щоб закритися, охоронитися перед нападами українського загалу, в тим більше шикагівської національної групи. Міліцією гетьманці тільки творять собі пограничну охорону в нутрі котрої провадять свою шкідливу народній українській справі роботу. Ми тоді повірилиб, що гетьманці перестали ними бути, коли вони явно й славно зречуться Скоропадського, перестануть в своїм органі сипати лайки на все, те дороге українському народови, та взагалі перестануть видавати „Січ" й звалися січовиками, бо „Обєднанне" на своїх річних нарадах обговорило справу реорганізації народних, правдивих Січей, які скорше чи пізнійше сцентралізуються і приступлять до продовження правдивої січової роботи національної й атлетичної бо: „в здоровому тілі здорова душа". Гетьманцям полишиться тоді тільки міліція й це в дійсности найкращий вихід для них, краще ніж бавитися в творення української держави з гетьманом Павлом — на місяці, бо на землі про таку нема й мови.

Український загал забагато ознакомлений зі шкідливою роботою гетьманців, а тому й не надає жадного значіння вступленню гетьманців до міліції, стрічаючи це іронією.

Не Шикаговець.

БОРОТЬБА З КОРШМАРАМИ.

Громадянин Павло Сенькив з Палмертон, Па., одержав листа з села Печеніі, повіт Перемишляни, з якого подаємо слідуюче:

„Маємо в селі трохи клопоту, бо з кооперативи забрали нам трафіку і дали Майорковн. Лейба далі тримає пиво. От і тепер зробили на них страйк. І ніхто не йде до них купувати, а ще й роблять їм збитки. Майорковн повибивали вікна, а Лейбови налляли нафти до керниці й то вже через два рази.

„Тепер прийшло від старости, щоби дати коло Майорка й Лейби по два вартівники, а на село 4, то разом роблять тепер 8 вартівників. Тепер знову налляли нафти до керниці противників кооперативи Ількови Качорови і Атанасови Гульови. Що з того вийде, то ще не знаю. Бо досі арештували Федька Крапа, Дмитра Гупала, Стаха Гуля і Дмитра Чікала хлопця.

„Знову поліція тягне з господарів протоколи за те, що при дорогах прибивають картки і грозять тим, хто йде до жидів купувати тютюн. Тепер неодин терпить без тютюну, але до жида боїться іти. Люде мусять передавати одні другим, щоби дістати тютюн з чужих сіл чи з міста. Село тримається добре. Всі одного духа й тиснуть на жидів, щоби вже раз забралися з нашого села до Палестини. Кажуть, що вже господар сам потрапив бити курку без жида. Що буде далі, то опишу другим разом."

У шлюбнім офісі. Урядовець: Мусите ще яких десять хвиль підождати.
Молодий: Дуже радо!
Молода (докірливо): Алеж Богданчику!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Листопадове Свято.

Дня 10-го листопада відсвяткувала наша громада Листопадове Свято. Свято розпочалось поминальною Службою Божою і панахидою в українській православній церкві. Перед панахидою о. Турченко згадав, що буде правитися панахида за тих, які своїми буйними головами наложили в кровавім бою, щоби обеднати Рідну Землю та довести її до злуки з землями Великої України, щоби в той спосіб сповнився наш ідеал: Одна Соборна і Самостійна Україна. Свято заповіджене на 7 годину вечером, притягло велику масу народу. Вступне слово забрав гр. П. Качмар, представивши політичний стан наших братів за морем і заохочуючи присутних до моральної і матеріяльної помочі краєви. Програма складалась з 29 точок. Піднеслась куртина. На середині сцени стояла могила, накрита заленим травником. Коло могили поставлено хрест, а на хресті видние напис: Борцям за Волю України. Могила викликала вже сама собою святочний настрій. Довкола могили уставилась дітвора Рідної Школи під проводом о. Турченка. Діточий хор співав знаменито, за що публика нагородила його рясними оплесками. Вірш „Розмова хрестів" віддеклямувала п-на М. Гоца з чуттям. Скрипкове сольо виконав хлопець (11-літній) Володимир Коцюба при супроводі фортепяна п-ни Любови Таньків. Обидвоє виконавців нагороджено довгими оплесками в доказ узнання їх праці й умілости. „Могили наших стрільців" віддеклямувала п-на Ю. Хай. Відтак виступив хор під батутою п. Якова Міруса. Сей хор має вже вироблене імя і немало заслуг за собою. Виступ його на концерті був справдішною радістю для гостей як своїх, так і чужинців. Сольові співи гр. В. Мельника випали дуже удачно. По пісні мішаного хору наступив реферат про Першого Листопада 1918 р. Виголосив його п. П. Гайва. Бесідник підніс між иншим таке: Одинадцять літ минуло від часу, як наші рідні герої здобули дня 1-го листопада 1918 р. Львів і проголосили незалежність Української Держави. Тоді щойно розпалася Австрія. Лежала у грузах добре заслуженої руїни та вщерть перегнила габсбурська Австрія, обвантажена стількн важкими злочинами проти колишніх „своїх" народів. Сотворив тоді наш нарід в найтяжчих обставинах свою власну Галицьку Армію й зважився на смертельний бій з польським плазуном, наступаючим на нашу землю під охороною антантських крісів. І в тому вся несмертельна велич і краса Листопадового подвигу наших героїв і творців Західно-Української Держави на землях Галича. Бо отсе воскресла збройна сила народу після довгих століть, що ділять нас від старої Галицької Держави колишніх князів, а далі від Хмельницького, Мазепи і гайдамацтва.

У круговороті культурного розвитку народів не пропадає дармо ні одно досягнення, ні один почин, ніякий справді творчий подвиг. Зважмо тільки: невже булаб підчас війни у нас ідея Січового Стрілецтва, а далі Українсько-Галицької Армії, колиб в нашому минулому не було традиції про те, як славно громив Хмельницький Потоцьких і Конецпольських, яким великанським замислом була Полтава Мазепи, якими щирими борцями за волю народу були брати Гайдамаки? Наше колишнє запорожське лицарство було звязане з лицарською епохою княжої України, як наше Січове Стрілецтво з епохи 1914 р. звязувало свій почин з державними традиціями Хмельниччини і Мазепи. Століттями пробігає у нас золотою жилою ідея повної незалежности, навіть в часах найтяжчого лихоліття, навіть після хвилевої руїни всіх попередних досягнень. Бо коли не оживотворює її проміннє світло перемог, то вона годується кровю і слізми страждань поневолення. Правда, що переяславський договір, або полтавський розвал могли на цілі століття завалити шлях до волі важкими грузами, але стихія народного геройства, виявлена раз у визвольній боротьбі, нехай і в програній, стає залізним капіталом в духовности народу раз на все. І в цьомуж така великанська вага Листопадового подвигу для нас як збройно-визвольного почину в нашу добу, на наших очах. Він звязав нас простою лінією з нашим геройським минулим, закріпив основи державницького розвитку України в нашій теперішности, обновив геройського духа в народі і вказав непохитний шлях до визволення в майбутньому. Після 1-го листопада 1918 р., після геройської оборони Львова від кріса і кулеметів антанти, сховавсі за плечі ляцьких личаківських уличників, після чудес хоробрости нашої армії під Городком, під Чортковом у протинаступі на антантські теніки в червні 1919 р., після нечуваних в історії геройств Українських Січових Стрільців у „трикутниках і чотирокутниках смерти" з відступом за Збруч і з походом на Київ, після того всього, не може, не сміє в нас не бути мови про терпеливе двигання накиненого нам ярма нової неволі! Збройна боротьба проти всіх ворогів України на всіх її займанщинах це одинокий пресвятий заповіт 1. листопада. Відтак бесідник, вказавши на могилу, сказав: За ті діла славні оставші по наших стрільцях могили для нас святими стали. І хоч в тих могилах спочиває тільки порох по наших героях, то цей порох має в собі ту страшну силу, перед якою дрожать ще й сьогодні окупанти наших земель. Той порох є життєвою силою для нас живучих, з підпорою в нашій дальшій боротьбі, є тою запорукою, що каже нам вірити, що таки втнемо голову гадюкам, які розсілись одна на Бескиді, а друга на Збручі.

Відтак наступили дальші концертові точки. Деклямували: гр. Гаврилюк і п. С. Якимів. Обі деклямації були віддані з чуттям. Члениця Союза Українок п. К. Качарова мала короткий реферат про „Активну участь жіноцтва в часі відродження і боротьби за незалежність України".

Співав ще мішаний хор, а о. Т. Турченко відспівав „Сліть Вн. Орли Січовії" при фортепяновім супроводі п. П. І. Тарнавського. Відтак наступило декоровання У. С. Стрільця Василя Проця.

Предсідатель Укр. Нар. Дому гр. Ст. Коцюба прочитав письмо від Стрілецької Управи, яке прийшло з Пропамятною Военною Відзнакою. о. Турченко вручив гр. Процеви стрілецьку відзнаку, виголосивши притім відповідне слово. По декорації наступило сольо: „Дума про Байду Вишневецького", яку виконав о. Т. Турченко при акомпаніяменті п. П. І. Тарнавського. На закінчення свята гр. Ст. Коцюба представив положення нашої батьківщини. Він підніс, що на таке свято, як Першого Листопада, повинні ми сходитися всі разом. У нас повинна бути солідарність при спомині про полеглих героїв, бо вони не знали політичних і релігійних партій, крім партії української. Бесідник апелював до присутних, щоби іти в національній справі разом одною дорогою, бо цей шлях приведе нас до нашої мети, а саме: до Самостійної України. На закінчення відспівав хор „Ще не вмерла". Учасники концерту розійшлися з домів, піднесені на дусі і вдоволені тим, що бачили і чули.

Дохід з концерту призначено на інвалідів. Перешлеться його до краю через Обеднанне.

Присутний.

АСТОРІЯ, Л. АЙ.

Гарний розвій громади.

Наша громада росте. Раз-у-раз прибуває до нас щораз більше людей і є надія, що розростемося незабаром у велику українську колонію.

Щоби дати добрі основи громаді, треба памятати, що громада без організації не уявляє собою ніякої сили. Тому не диво, що всі свідомі тутешні громадяни докладають усіх зусиль, щоби втягати замешкалих Українців у члени народних організацій.

А що значить організація, найкраще пізнати по нашім Братстві св. о. Николая, від. 5 У. Н. Союза, яке є головним осередком всього українського життя громади. Завдяки тому Братству маємо вже українську народню школу, котра є тим ланцюхом, який звязує нас всіх в одну цілість.

В нашій громаді зорганізувалися жінки в Жіночу Громаду, а бойовий елемент заложив відділ Української Військової Організації.

Завдяки тим організаціям переводиться у нас збірки на народні потреби старого краю. От тепер вислано до Обеднання $310 на допомогу революційній боротьбі в краю. Гроші зібрано підчас Листопадового Свята, а частина походить з членських вкладок. Попередно вислали ми по $100 на бойову акцію і на будову Дому Інвалідів. Вже ті жертви вказують, що наші громадяни мають патріотичного духа.

І каса братська та шкільна не світять пустками. Є чим покривати видатки. Підношу те для тих, що ще держаться осторонь наших організацій, щоби приступали до нас і разом з нами розбудовували громаду. А особливо хай кождий памятає за свої діти і хай шле їх до нашої школи на науку.

С. Кривень,
предсідатель громади.

Подружа суперечка.

Кажу тобі, не лишуся в тебе ні хвилини, піду нині собі до моєї мами.

Чоловік: Запізно! Твоя мати посварилася із своїм чоловіком, себто твоїм батьком, і перенеслася до твоєї бабусі.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 28. жовтня с. р. трох людей, що їхали автомобілем „фордом", покалічили в ногу покійного Кирила Рубанця так нещасливо, що він ледво виратувався від смерти, перележавши одинацять тижнів в бриджпортському шпиталі та дома. Він на стільки вже був видужав, що лікар позволив йому йти до своєї праці. Перебувши на праці всього три дни, покійний, прийшовши з роботи дня 30 листопада додому, нарізав дров, а потім коло четвертої години захотів поправити свій автомобіль. Зайшов покійний до ґараджу, запер за собою двері, бо на дворі було дуже зимно, направив, що було потрібно, пустив мотор і сів собі в авті, щоби мотор трохи загрівся.

Повний ґарадж найшло диму, бо свіжого воздуху не було, і той дим від автомобіля вдушив покійного Кирила Рубанця. Жінка Марія злагодила вечеру й пішла кликати чоловіка коло пів пятої години пополудні. Однак вже живого його не застала. Як сидів покійний в автомобілі, так і життя скінчив.

Зараз же покликали амбулянс і лікарі забрали його до Бриджпорт шпиталю та було вже запізно, бо життя покійному годі було вратувати.

Покійний К. Рубанець походив з села Мігівчини, пов. Серет. Вступив до товариства „Укр. Січ", від. 59 У. Н. Союза, дня 10 грудня 1917 р. Перебувши без перестанку двానацять років, він був добрим і спокійним членом. Був небіжчик також касієром „Укр. Січи". Похорон відбувся дня 2 грудня при участи членів Тов. Укр. Січ, котрі віддали покійному останню прислугу, відпровадивши його на вічний спочинок.

Така страшна смерть, котра протягом двох годин забрала нам здорового й молодого члена, осиротила жінку та одну донечку. Нехай це буде осторогою для других, що все відкладають своє вступлення до товариства й У. Н. Союза.

Покійний цього не відкладав, бо він знав, що орґанізація потрібна. Тепер батько Союз утре сльози його жінці й донечці.

Це щось страшного, коли молодому чоловікови доведеться покидати світ. Небіжчик прожив тільки сорок чотири роки. Спочивай, Товаришу! Хай земля Тобі буде пером!

Михайло Галькевич, секр.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

БАЙОН, Н. ДЖ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 281, повідомляє своїх членів, що річний мітінґ відбудеться 20 грудня, в годині 8-мій вечером, в Укр. Нар. Домі, 35 Вест 19 стр. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо маємо богато справ до полагодження. Довгуючі члени повинні прийти і вирівнати свої вкладки. Буде вибір уряду на 1930 рік і розданнє календарів. Не явившийся член заплатить кару 1 дол., а урядник 2 дол. — М. Петруняк, предс.; І. Довгунь, кас.; Л. Бачинський, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. Тов. ім. Т. Шевченка від. 252, подає до відома всім своїм членам, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, в годині 12.30, зараз по Сл. Божій, в Укр. Народній Гали, 1944 W. Erie St. Проситься всіх членів прийти на сей мітінґ, бо маємо важні справи до полагодження. Буде вибір уряду на 1930 рік. Кождий член отримає календар, за котрий проситься принести 30 ц. Довгуючі члени мають вирівнати свої довги, бо контр. комісії буде переглядати книжки. На мітінгу будеться приймати нових членів без вступного. Хто з членів приведе нового кандидата отримає нагороду. — Н. Читвінський, пр.; С. Багрій, кас.; П. Хомин, секр.

ПЕНН АЛЕНН, ПА. Бр. св. Димитрія, від. 95, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, точно в годині 2-ій пополудни, в домі Профира Згоби при Пенн Аленн улици. Обовязком є кождого члена явитися на річнім мітінгу, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір уряду на 1930 рік. Проситься членів принести жертви по 1 дол. на Сиротинець У. Н. Союза за 1929 рік. Будемо принимати без вступного, тому члени повинні постаратись привести нових членів. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Не явившийся член заплатить 1 дол. кари, а урядник 2 дол. — Н. Гіль, пр.; Тимко Гурин, секр.

ДОНОРА, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 232, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, в годині 1.30 пополудни, в гали литовській. Кождий член має явитись на означений час і вирівнати свої довги, в противнім разі з ними поступиться після статута. Кождий член отримає календар, за котрий має заплатити 30 центів на сім мітінгу. Буде справозданнє за 1929 рік і вибір уряду на 1930 рік. Тих членів, котрі ще не записали своїх дітий до У. Н. Союза, проситься записати сего місяця. — Юрко Годзик, предс.; Алесій Сенко, кас.; Іван Пандрак, секр.

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 13, повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 22 грудня, в Укр. Клюбі, 2303 — 4-та евня. На сі збори кождий член має прийти і вирівнати свій довг за календар і др. Буде вибір уряду на 1930 рік. — В. Футулуйчук, секр.

АЛИКРІПА, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 120, повідомляє всіх своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 22 грудня, в годині 1-ій пополудни, там, де все відбувають. Всі члени повинні явитися. Буде вибір уряду і другі справи. Не явившийся член заплатить 1 дол. кари, а урядник 2 дол. Будемо принимати без вступного, тому хто хоче вписатись в члени, хай прийде на мітінґ. — Михаїл Биц, фін. секр.

СТ. ДЖОЗЕФ, МО. Уряд Тов. Запорожська Січ, від. 355, повідомляє своїх членів і члениць, що річний мітінґ відбудеться 22 грудня, точно в годині 2-ій попол., в гали парохіяльній. Проситься всіх членів і члениць явитися на сей важний мітінґ, бо будуть важні справи до полагодження. Уряд здасть звіт за 1929 рік почім відбудуть вибори уряду на 1930 рік. Не явившийся член або члениця підпадають карі 50 ц., а урядник 1 дол. — Ф. Солоничний, предс.; С. Юркевич, кас.; П. Занько, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. Бр. св. О. Николая, від. 104, повідомляє своїх членів, що річний мітінґ відбудеться 20 грудня, де відбудеться вибір уряду на 1930 рік. Також контр. комісія здасть справозданнє за 1929 рік. Мітінґ відбудеться в годині 3-ій пополудни. Того дня кождий член має явитись в 10-тій годині на Сл. Божу, в якій наше Братство візьме участь з нагоди патрона нашого Братства. По Службі Божій відправиться панахида за покійних наших братів. — М. Вітів, предс.; М. Зельвак, секр. А. Шут, касієр.

КАНТОН, О. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 115, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 22 грудня, в годині 2-ій пополудни, в домі секретаря, 1825 Taft Ave. N. E. Проситься всіх членів прибути на збори, бо є богато важних справ до полагодження. Довгуючі мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Ігнатій Скубяк, секр.

СЛИКВІЛ, ПА. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 126, повідомляє своїх членів, місцевих і позамісцевих, що річний мітінґ відбудеться 22 грудня, в гали парохіяльній, в годині 2-ій пополудни. Кождий член і ченкиня має явитись на мітінґ, в противнім разі буде караний після статута. Є важні справи до полагодження і буде розданнє календарів на 1930 рік. — Петро Мачужак, предс.; Григорій Дидш, кас.; Михайло Романюк, секр.

СМОК РОН, ПА. Бр. св. Григорія, від. 135, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, точно в годині 1-ій пополудни. Проситься всіх членів прийти на мітінґ, бо є важні справи до полагодження; буде вибір уряду на 1930 рік, справозданнє контр. комісії і роздача клендарів. Не явившийся член без важної причини буде караний 50 ц., а урядник 1 дол. — Андрій Ґеферт, пр.; Андрій Підкалицький, кас.; Антін Клим, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Бр. св. Михаїла, від. 159, повідомляє своїх членів і членкинь, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній, 430 — 7th St. Взивається всіх членів прийти на річний мітінґ, бо буде справозданнє контр. комісії і урядників; по справозданнях буде вибір уряду. Котрий член не прийде на той мітінґ буде суспендований. — І. Макута, предс.; С. Петрівський, кас.; М. Камінський, секретар.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Ів. Франка, від. 103, повідомляє усіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться 21 грудня, в 6-тій годині вечером, в парохіяльній галі. На тім мітінгу контр. комісія здасть справозданнє, по чім буде вибір уряду на 1930 рік. Не явившийся член підляже карі. Довгуючий член, коли не вирівнає своїх залеглостий, буде суспендований. — Теодор Танін, пр.; Андрій Гатала, кас.; Ів. Березовець, секр.

ВІЛКС БЕРРІ, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 99, повідомляє своїх членів, що річний мітінґ відбудеться 22-го грудня, в неділю, зараз по Сл. Божій, в гали церковній. Обовязком є кождого члена прийти на сей мітінґ, бо маємо важні справи до полагодження. Буде цілорічне справозданнє і вибір уряду на 1930 рік. Не явившийся на мітінгу член заплатить кару після статута. — Микола Рутько, предс.; Микола Лаврик, кас.; Петро Герман, секр.

НЮ КІНСІНҐТОН, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 296, повідомляє усіх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться 22 грудня, точно в годині 2-ій попол., в Укр. Нар. Домі. Просимо усіх членів прийти на той мітінґ, бо буде цілорічне справозданнє і вибір уряду на 1930 рік. Член, котрий не прийде, підлягає карі 1 дол. а урядник 2 дол. Довгуючі члени, коли не вирівнають своїх залеглостий, будуть суспендовані. Хто хоче вписатись до нашого відділу, хай прийде на мітінґ. — Іван Лобур, предс.; Іван Ковль, кас.; Петро Пастернак, секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. Тов. Запорожська Січ, від. 347, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться в неділю, 22 грудня, точно в годині 2-ій пополудни, в гали церковній на Гоґ Бін дорозі. Обовязком є кождого члена явитися на сей мітінґ, бо буде справозданнє касове і вибір уряду на 1930 рік. — П. Чопек, секр.

МЕЙФИЛД, ПА. Бр. св. Василія Великого, від. 185, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, в годині 1-ій пополудни, в гали парохіяльній. Проситься всіх членів зійтись, бо буде вибір уряду на 1930 рік. Не явившийся член буде караний після ухвали. — Антін Проціпин, предс.; Олекса Наконечний, секр.

ВІЛКС БЕРРІ, ПА. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 223, подає до відома членам, що річні збори відбудуться 22 грудня, в годині 3-ій пополудни, в гали церковній. Буде справозданнє уряду і вибір уряду на 1930 рік. Довгуючих напоминається, щоби вирівнали свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Не явившийся член заплатить кару після статута. — Петро Маліборський, секр.

АКРОН, О. Бр. Сош. св. Духа, від. 295, повідомляє всіх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 22 грудня, в годині 1.30 попол., в гали церковній, cor Washington and Abel St. Обовязком є кождого члена явитися на зборах і вирівнати всі свої належитости, незабуваючи про даток на Сиротинець при У. Н. Союзі, взяти участь при виборі уряду на 1930 рік, придбати до союза хоч по одному членови, бо будеться принимати без вступу. Не явившийся член підлягає карі після статута. — Олекса Цепко, предс.; Мих. Петруха, кас.; Василь Ч. Пулк, секр.

ЛІТЛ ФОЛС, Н. Й. Тов. Зап. Січ, від. 330, подає до відома своїм членам, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, точно в годині 2-ій пополудни, в гали Укр. Дому, 72 W. John St. Проситься кождого члена явитися, бо не явившісь будуть підлягати карі. — Т. Стриек, секр.

ФОРД СИТІ, ПА. Тов. Січ, від. 63, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, в годині 1.30 пополудни. Проситься всіх членів прибути на сей мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Уряд і контр. комісія здадуть справозданнє з цілого року, по чім буде вибір уряду на 1930 рік. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, а позамісцеві мають прислати свої належитости перед мітінгом, бо коли сего не зроблять будуть суспендовані. Кождий член платить 30 ц. більше в тім місяци за календар У. Н. Союза. Не явившіся на сім мітінгу члени будуть карані після на сім мітінгу. — В. Химка, предс.; І. Бобак, кас.; О. Зубик, секр.

СТАМФОРД, КОНН. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350, повідомляє членів, що річний мітінґ відбудеться 22 грудня, в годині 5-тій вечером, в гали церковній, 135 Greenwich Ave. Повинністю є кождого члена явитися на цей мітінґ бо є важні справи до полагодження. — Василь Карий, предс.; С. Корівчак, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє усіх своїх членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, в годині 1-ій пополудни, в Укр. Домі, 847 N. Franklin St. Обовязком є кождого члена прибути на сей мітінґ. Уряд і контрольна комісія здадуть справозданнє за 1929 рік, по чім відбудеться вибір уряду на 1930 рік. Кождий член має заплатити всю свою належитість до кінця року, щоби на слідуючий рік жаден не довгував, то і справозданнє Товариського майна буде краще. На мітінгу роздасться календарі У. Н. С., тож щоб кождий приніс 30 ц. окрім своєї вкладки. — Петор Кобільник, голова; Семен Чорномаз, скарбник; Ілько Савчин, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. Бр. св. О. Николая, від. 106, повідомляє, що річний мітінґ відбудеться на латинське Різдво, 25 грудня, в годині 1-ій пополудни, в гали парохіяльній, при Оклей і Райс ул. Відправиться також панахида за померших членів Бр. св. Николая, а по відправі відбудеться мітінґ. Проситься всіх членів прийти на панахиду в десятій годині рано, а по панахиді на мітінґ, де відбудеться вибір уряду на 1930 рік. — Никита Гурей, предс.; В. Гриньків, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Бр. св. Петра і Павла, від. 102, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінґ відбудеться 25 грудня (на Крістмас дей), точно в годині 1-ій пополудни, в гали церковній на W. 7-мій ул. Кождий член має явитись на сей мітінґ, бо буде справозданнє касове контрольорів і уряду та вибір уряду на 1930 рік. Котрий член не явиться на сі збори заплатить кару 1 дол., а урядник 2 дол. Від кари будуть звільнені тільки ті, котрі хорі, або якась друга дуже важна причина. — Мафтей Притуляк, пр.; Дмитро Дорош, кас.; Николай Бусько, секр.

НЮ БРІТЕН, КОНН. Бр. св. Петра і Павла, від. 254, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбудеться в пятницю, 20 грудня, в годині 7.30 вечером, в Укр. Гали. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір нового уряду на 1930 рік. Довгуючі члени мають вирівнати свій довг. Всі члени дістануть календар, за котрий член має заплатити 30 ц. Неявившийся член або урядник на сім мітінгу без важної причини буде караний після статута. — Юрій Зень, секр.

МАГАНОЙ ПЛЕЙН, ПА. Бр. св. Димитрія, від. 28, повідомляє всіх членів, що річний мітінґ відбудеться в неділю, 22 грудня, в гали церковній зараз по Сл. Божій. Проситься всіх членів зійтись на сей мітінґ. Буде справозданнє контр. комісії і вибір уряду на 1930 рік. — Іван Заходник, предс.; Дмитро Харкавий, секр.; Ілько Чуба, касієр.

СКРЕНТОН, ПА. Тов. Вільна Україна, від. 176, повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в суботу, 21 грудня, в годині 7.30 вечером, в льокали Укр. Гор. Клюбу, 618 West Lackawanna Ave. Проситься членів прибути на сі збори, бо буде вибір уряду на 1930 рік і розданнє календарів. Довгуючих членів проситься вирівнали свої вкладки. — Р. Рубльовський, секр.